

Ks. Stanisław U r b a ń s k i, *Życie mistyczne błogostawionej Faustyny Kowalskiej*, Warszawa 1997, ss. 214.

W Wydawnictwie Akademii Teologii Katolickiej ukazała się ważna dla dziejów teologii duchowości pozycja książkowa znanego z licznych publikacji profesora tejże Akademii ks. Stanisława Urbańskiego. Książka dotyczy przeżyć jednej z najwybitniejszych mistyczek Kościoła, znanej w świecie apostołki kultu Miłosierdzia Bożego. Jej *Dzienniczek* jest wspaniałym świadectwem wzlotów i ciemności duszy, ale też i ostatecznego zawierzenia nieskończonemu miłosierdziu Zbawiciela.

Książka ks. Urbańskiego podzielona jest na trzy części ukazujące drogę i przejawy życia mistycznego bł. Faustyny, jak też nadzwyczajne zjawiska mistyczne, które stały się jej udziałem. Z lektury tej interesującej pozycji książkowej dowiadujemy się o początkowym etapie jej przeżyć w latach 1925-1932, a następnie o doskonałym stopniu zjednoczenia mistycznego, zapoczątkowanego zaręczynami duchowymi w 1933 r. i uwieńczonego duchowymi zaślubinami w Wielki Piątek 1937 roku. Analizując *Dzienniczek* autor dostrzega zarówno znaki kon-

---

¹ Cyt. za: A. S t e r z l, *Der Papst im sauern Regen*, [w:] *Marsch auf Rom*, Hrsg. M. Müller, Aachen 1993, s. 176.

templacji wlanej, jak też jej drogę oschłości i duchowego cierpienia związanego z wewnętrznymi oczyszczeniami, informuje również o braku zrozumienia ze strony spowiedników i otoczenia, a także o atakach szatańskich i o cierpieniu fizycznym. Z dużym znanstwem problematyki mistycznej ks. prof. Urbański podkreśla, że poznanie mistyczne „pozwala człowiekowi w sposób wyższy doświadczyć obecności Boga”; dzięki temu „człowiek kontynuuje swe życie wewnętrzne w jedności ze Stwórcą” Lektura *Dzienniczka* sprawia, że jego Autorkę można określić „nauczycielką i mistrzynią dusz w dążeniu do Boga” (s. 117).

Pisząc o elementach doświadczenia mistycznego w życiu bł. Faustyny, ks. prof. Urbański podkreśla, że jest ono „darem co do istoty darmo danym przez Boga” a ponadto „jest poznaniem”, nie zaś „wiedzą rozumu” (s. 118); poznanie Boga dokonuje się przez miłość, dzięki której dusza wypełniona jest „doświadczeniem Boga w Jego istocie” (s. 119). Ważnym elementem doświadczenia mistycznego jest niewątpliwie „widzenie intelektualne Trójcy Świętej”, a zwłaszcza „uczucie Bożej obecności” do którego słusznie przywiązuje autor duże znaczenie w odniesieniu do przeżyć bł. Faustyny. Sądzę jednak, że termin „uczucie” zastosowany do przeżyć mistycznych nie jest właściwy. Wydaje mi się, że lepszym byłby termin „odczucie” albo po prostu „uświadomienie sobie” Bożej obecności (s. 129-138), co Mistyczka wyraziła w słowach: „czuć”, „porywać”, „ogarniać”, „zalewać” (por. s. 130). W każdym bądź razie Faustyna, jak akcentuje Autor recenzowanej książki, uznawała obecność Boga w duszy za istotny element życia wewnętrznego (por. s. 137).

Wśród stopni zjednoczenia mistycznego wymienił Autor „zaręczyny duchowe” oraz „zaślubiny duchowe” określane mianem „zjednoczenia przeobrażającego” albo też „małżeństwa duchowego” Skutkiem tego jest wewnętrzny pokój i radość trudna do wyrażenia w słowach. Wszystkie te przeżycia mistyczne Faustyny Autor po mistrzowsku uzasadnił cytatami albo też zasygnalizowaniem odpowiednich miejsc *Dzienniczka*.

W ostatniej części książki mamy zwięzły opis nadzwyczajnych zjawisk mistycznych bł. Faustyny. Autor nie bez racji dzieli jej „widzenia” na „zewewnętrzne (fizyczne)”, „wyobrażeniowe” i „umysłowe”, a także „w czasie snu” Podobnie też gdy chodzi o „słowa nadprzyrodzone”. wśród których wymienił on „słowa zewnętrzne”, „wyobrażeniowe” i „intelektualne”, natomiast z charyzmatów Mistyczki analizuje on „dar poznania tajemnic serc”, „dar prorocstwa” i „dar przytulenia głowy na Sercu Jezusa i Maryi” Co do tego ostatniego „daru” który był jej udziałem trzykrotnie w życiu, można go rozważać nie tyle w kategoriach „charyzmatu”, co zwłaszcza „nadzwyczajnego zjawiska”

Podkreślić trzeba, że książka ks. prof. Urbańskiego to pierwsze naukowo-badawcze studium dotyczące życia mistycznego bł. Faustyny Kowalskiej, największej polskiej mistyczki. Wprawdzie, jak zaznacza sam Autor, może być ono niezbyt jasne i zrozumiałe dla tych, którzy nie znają teologii mistycznej, to jednak może stanowić jakby przewodnik „dla tych, którzy zechcą wejść na drogę życia mistycznego” (s. 11). Warto tu dodać, że dla wielu osób przeżycia mistyczne kojarzą się z wyjątkowymi i nadzwyczajnymi zjawiskami zarezerwowanymi dla wybranych. Jednakże w rzeczywistości można mówić o pewnych przynajmniej załączkach życia mistycznego od pierwszego świadomego aktu wiary, będącego przeciw osobową akceptacją Jezusa Chrystusa i przyjęciem słowa Bożego. W świat mistyki wprowadza chrześcijan sakrament chrztu świętego, dający udział w zbawczej śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa (por. Rz 6, 3-4). Z tego względu można mówić, że rozwój życia mistycznego równoznaczny jest z osiągnięciem pełnej dojrzałości życia chrześcijańskiego, przejawiającej się w całkowitym oddaniu się na służbę Bogu i bliźnim. Niewątpliwie, książka wybitnego znawcy problematyki mistycyzmu jest dużym wkładem w przybliżenie współczesnej rodzimej mistyki, a przy tym stanowi dużą pomoc do prowadzenia dalszych badań nad tą dziedziną wiedzy teologicznej tak mało znaną na gruncie polskim.

Ks. Jerzy Misiurek